

De citerede §§ 10 og 12 omhandle tilligemed § 17 de vigtigste communale Byrder, som nu paahvile eller i den nærmeste Fremtid antages at ville komme til at paahvile Frederiksberg Commune. Med Hensyn til andre Udgifter, der kunne indtræffe, indeholder § 11 den Regel, at, naar Udgiften angaaer baade Bydistrikt og Landdistrikt, skal den reguleres efter Reglen i § 10, hvorimod det, naar Udgiften angaaer enten Bydistrikt eller Landdistrikt, efter §§ 13—14 skal være Communalbestyrelsen overladt at afgjøre, hvorledes den skal dækkes. Herved maa antages at være lagt til Grund, dels at der ikke høves nogen anden passende Regel for Udgifters Fordeling paa det hele Sogn end efter § 10, dels at de større Udgifter, med Hensyn til hvilke det især er af Interesse, at have en fast Regel, ville falde ind under Reglen i § 10, og kun de mindre betydelige under §§ 13—14. Men ligesom de Udgifter til Bydistriktet, der ei henhøre under nogen anden Bestemmelse i Loven, kunne blive meget betydelige, f. Ex. til Gaders Brolægning og Reenholdelse, saaledes turde det være uvisst, om Reglen i § 10 vilde findes passende for alle forekommende Tilfælde, f. Ex. naar der blev Tale om Deeltagelse i Omkostningerne ved Omreguleringen af Vandløbene i Kjøbenhavns nærmeste Omegn, og der synes saaledes ikke tilstrækkelig Høie til i den omhandlede Henseende at gjøre Forskjel paa de Udgifter, der angaae baade Bydistrikt og Landdistrikt, og de, der angaae enten Bydistrikt eller Landdistrikt.

Dernæst maa Udvalget ansee det for meget betænkeligt og stridende mod hvad der ellers gjælder som Regel ved den communale Bestyrelse, at overlade til den locale Communalbestyrelse alene at afgjøre, hvorledes Udgiften, der ifølge det Ovenpaapegede kunne blive meget betydelige, skulle fordeles. Vi maae derfor ansee det for rettest, at der med Hensyn til alle Udgifter, der ei høre hen under nogen anden Forskrift i denne Lov, bør, forinden Paalaget kan opkræves, erhverves Indenrigsministeriets Approbation paa den tagne Bestemmelse; hvorved vi have forudsat, at Amtsrådets Erklæring bliver indhentet, naar Sagen angaaer nogen Landboforholdene eller Landdistriktet særligt vedrørende Interesse. I Hen-

hold hertil have vi foreslaaet Forandring i §§ 11, 13 og 14.

I det Udvalget maa anbefale, at Forslaget udgaaer som Lov, skulle vi endnu med Hensyn til enkelte Paragrapher, ved hvilke vi, tildeels ifølge Vttringer af Sognesforstanderskabet, have stillet Ændringsforslag, tillade os nogle korte Bemærkninger:

Saaledes maae vi ved § 3 holde for, at det, overensstemmende med Anordningen af 24de October 1837 § 7, ikke bør tilstedes, at Brødre eller de, der ere ligesaa nær besvogrede, paa een Tid have Sæde i Communalbestyrelsen. Det vil lettelig sees, at Ændringsforslagene til § 4 og til § 12 sigte alene til at rette indløben Unøiagtighed eller Utydelighed. De øvrige Ændringer skjønes ikke at gjøre videre Dmtale fornøden.

I Genhold til det oven Paapegede — om det Multige i en Indlemmelse under Kjøbenhavn og det mindre Tilfredsstillende i Statutepaaligningen — maa Udvalget holde for, at Loven bør betegnes som „midlertidig“.

I Genhold til Ovenansførte blive Udvalgets Indstillinger:

Overskriften bliver:

„Midlertidig Lov angaaende Frederiksberg Sogns oekonomiske Bestyrelse.“

Til § 3.

Sidste Punktum forandres saaledes:

„Ascendenter og Descendenter eller Brødre maae ei paa een Tid have Sæde i Communalbestyrelsen, ei heller de, der ere ligesaa nær besvogrede.“

Til § 4.

De to sidste Punkter forandres saaledes:

„Af dem, der første Gang udvælges, afgaae tre ved Udgangen af 1860, hvorved i Mangel af mindelig Overenskomst Lodtrækning gjør Udslaget, og fire ved Udgangen af 1863. Siden afgaae vekselsviis tre og fire Medlemmer hvert 3die Aar.“